

שהתפסטו ונבראו מותך נקודה נסורת, עשו את האמנות הוו בנקודת הנוסרת ההייה. אומת הנקודה שלמטה, שטובת בין (שאחות על) אותם השנינים, הוציאה כמו הנקודה שלמטה שמי נקודות למטה, ומאוין הנקודות

הלבושים שאמרנו.

ואורה הנקודה, העקר של הכל, הוציאה ודרכה מפנה נקודה אחרת, שעומדת באמצע, בין שתי הנקודות הללו שלמטה. עד כאן אוטן הנקודות הלבושים לעשרות העלינוות בראי. וهم שיש נקודות שיוצאות מותך שלוש נקודות נסתרות, שהם שיש בנקודת הנקודה שהיא העקר של הכל, ממשלים אותה לכל צד.

אלן הנקודות, הלבושים, שש כל אחת הוציאה שניים, והיא נכתשת באמצע, ומחלבשת בשתי הנקודות הללו, ונעשה לבושים לנוקדה זו שיצאו משם. ואף על גב שאמרנו שהם שיש ארבע נקודות מהם היו שהוציאו כל אחת ואחת שתי נקודות להתקשות ולהחלבש בהם, ונעשה שמונה נקודות. שהם לבושים לאربع נקודות, הלבושים לאותם העלינוות הנסתירות. עד כאן הנקודות של

הציר של העולם העליון.

בין שציטרו הנקודות, יצא מאור, ועשה מדידה, ומיד אלך בין נוקדה לנוקדה. ובין כל נוקדה ונוקדה נמצאו מדידה ומדעה של המאור. בנקודות הללו מתחפשים שמות אלפים עלמות. שמונה נקודות שאחוות בהם אלו המדאות, נקראים שמונה אלפיים עלמות גנויזים. נמצאו המדאות בהתקשות -

ששה עשר אלף עלמות.

ומישש הנקודות הלבושים הלו, דאיןון באמצעיתא דנקודין,

ויאמרו מגו נקודה סתימה, עבדו אומנות דא, בה היא נקודה סתימה. הוא נקודה דלתה, דאסחר בין (נ"א דאתחד על) איןון תרין, אפיק בנקודה דלעילא, תרין נקודין לתפה. ומאוין נקודין לבושין דקה אמרן.

והיא נקודה עיקרה דכלא, אפיק ורקיג מניה בין נקודה אחרא, דקיעמא באמצעיתא, בין תרין נקודין אלין דלתה.

עד הכא, איןון נקודין לבושין נקודין עילאין כדקא חזי. ואינו שית נקודין, דנקפו מגו תלת נקודין סתימין, דאיןון שית בנקודה עיקרה דכלא, דאשלים לכל טר.

אלין נקודין לבושין, דאיןון שית, כל חד אפיק תרין, ואיהו עאל באמצעיתא, ראתלבש בתрин נקודין אלין, וatabivid לבודין להאי נקודה דנקפו מטהן.

יאף על גב דאמאן דאיןון שית, ארבע נקודין מניהו הו, דאפיקו כל חד וחד תרין נקודין, לאחפתה ולאחלבשה בהו, וatabivid תמניא נקודין, דאיןון לבושין לאربع נקודין. לבושין לאוין עילאיין סתימין. עד הכא נקודין דצירא דעלמא עילאה.

בין דאצטירו נקודין, נפק בווצינה, ועבד משחתה, ומיד אלך בין נקודה לנקודה. ובין כל נקודה ונקודה אשתקחו, מידיו ומשחתה דבוצינה. באLIN נקודין תמניא אלך עלמין מתפשטין. תמניא נקודין דאתחדון בהו אלין משחת, אקרון תמניא אלך עלמין גניין, אשתקחו משחת באתגליא, ונקודי דאתבסין, שיטסר אלך (דס טא נ"א) עלמין.

ימן שית נקודין לבושין אלין, אשתקחו תרין דאיןון באמצעיתא דנקודין, על כל חד